Երկուշաբթի, 2 Յունիս, 2014

Տէրունական Աղօթք

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, տուր ինձ իմաստութիւն պբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս։ Ամէն։

Սաղմոս 145

ՆԵՐԲՈՂ ՏԻՐՈՋ

Պիտի փառաբանեմ քեզ, իմ թագաւոր Աստուածս,
քու անունդ պիտի օրհնաբանեմ յաւիտեանէ յաւիտեան:
Մեծ է Տէրը, եւ ամէն օրհներգութեան արժանի.
անչափելի է անոր մեծութիւնը:
Տէրը հաւատարիմ է իր բոլոր խոստումներուն մէջ,
նախանձախնդիր է իր բոլոր գործերուն մէջ:
Տէրը նեցուկ կը կանգնի անոնց՝ որոնք իյնալու վրայ են,
եւ ոտքի կը կանգնէ բոլոր գլորածները:
Տէրը արդար է իր վարմունքին մէջ,
նախանձախնդիր է իր բոլոր գործերուն մէջ:
Տէրը մօտիկ է անոնց՝ որոնք իրեն կ'աղօթեն,
բոլոր անոնց՝ որոնք իրեն կ'աղօթեն անկեղծութեամբ:
Անիկա իրմէ ակնածողներուն փափաքը կը կատարէ,
անոնց աղօթքը կը լսէ եւ կը փրկէ զանոնք:
Ես օրհներգութիւն պիտի ընծայեմ Տիրոջ,
եւ թող ամէն արարած օրհնաբանէ անոր սուրբ անունը
յաւիտեանէ յաւիտեան:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՂՕԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,
Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՒԹԸ
ԾՆՆԴՈՑ 46 ԳԼԽ

<u>ՅԱԿՈԲ ԸՆՏԱՆԻՔՈՎ ԵԳԻՊՏՈՍ Կ'ԵՐԹԱՅ (46:1-34)</u>

«**Յակոբ զոհեր մատուցանեց իր հօրը Իսահակին Աստուծոյն**»: Նախքան տրուելիքը, Յակոբ զոհեր կը մատուցանէ Աստուծոյ, որպէս շնորհակալութեան, երախտագիտութեան արտայայտութիւն:

«**Ես եմ Աստուած, քու հօրդ Աստուածը**»: Աստուած անգամ մը եւս կու գայ վստահեցնելու Յակոբին, թէ ես եմ քու հօրդ Աստուածը: Այն Աստուածը որ խոստումներ տուաւ քու մեծ հօրդ՝ Աբրահամին, հօրդ՝ Իսահակին, եւ քեզի: Այն Աստուածը որ Ամենակարող Աստուածն է: Այն Աստուածը, որ զինք առաջնորդեց ամէն քայլափոխին:

«**Եգիպտոս իջնելու մի՛ վախնար**»: Յակոբ ինչո՞ւ կը վախնար, կամ ինչո՞ւ պէտք էր վախնար Եգիպտոս իջնելէն: Արդեօք յառաջացած տարիքին, յանկարծ չըլլայ թէ դժուարութիւններու հանդիպի՞: Կամ թէ չհասնի Յովսէփ տեսնելո՞ւ: Ամէն պարագայի, ինչ ալ ըլլան, Աստուած կը վստահեցնէ թէ Եգիպտոս իջնելու մի՛ վախնար, որովհետեւ հոն է որ Աստուծոյ ծրագրին շարունակութիւնը տեղի պիտի ունենայ: Որովհետեւ հոն է, որ Յակոբ «**մեծ ազգ մը պիտի ըլլայ**»: Միւս կողմէ, մեծ ազգ ըլլալու համար, կը նշանակէ հոն պիտի մնան բաւական երկար ժամանակ մը, որպէսզի իրականանայ այդ խոստումը:

«**Ես քեզի հետ Եգիպտոս պիտի իջնեմ**»: Անգամ մը եւս Աստուած կը վստահեցնէ, թէ Յակոբ առանձինն չէ որ պիտի իջնէ: Այն նոյն խոստումը, որով Քրիստոս տուաւ իր աշակերտներուն, «Ահաւասիկ ես ձեզի հետ եմ մինչեւ աշխարհիս վախճանը» (Մատթէոս 28:20):

Տակաւին, Աստուած կը վստահեցնէ, որ «**Քեզ անշուշտ պիտի հանեմ**»: Երկար կրնայ մնալ, բայց ոչ միշտ: Եւ այստեղ խօսքը, ոչ թէ միայն Յակոբին կը վերաբերի, որովհետեւ արդէն Յակոբ յառաջացած տարիք ունէր, եւ մի գուցէ շատ երկար չ'ապրէր, բայց խօսքը կը վերաբերի Յակոբի ճամբով գալիք սերունդներուն, որոնց համար է, որ Տէրը կը խոստանայ որ հոն պիտի չմնան այլ դուրս պիտի գան:

Ի վերջոյ, «**Յովսէփ պիտի դնէ իր ձեռքը քու աչքերուդ**»: Ահաւասիկ, Աստուած կ'ապահովցնէ, որ Յակոբ իջնէ Եգիպտոս եւ հոն պիտի տեսնէ Յովսէփին: Եւ Յովսէփ իր ձեռքը պիտի դնէ անոր աչքերուն, որպէսզի Յակոբ տեսնէ գալիք փրկութիւնը: Այնպէս ինչպէս Քրիստոս իր ձեռքը պիտի դնէր կոյրերուն աչքերուն, որպէսզի անոնք տեսնէին Աստուծոյ պատրաստած փրկութիւնը:

Այս հատուածը մեզի կը սորվեցնէ.-

1. Աստուծոյ հանդէպ մեր երախտագիտութիւնը:
2. Աստուծոյ հանդէպ մեր վստահութիւնը:

«**Եգիպտոս գացող Յակոբին բոլոր տունը եօթանասուն հոգի էին**»: Այստեղ այս նշումը, պարզապէս թիւը տալը չէ, այլ որքան անով ցոյց տալու եւ այդ թիւը համեմատելու յառաջիկային, երբ 430 տարիներ յետոյ, այս 70 թիւը պիտի հասնէր 600,000 -ի, որով Աստուծոյ տուած խոստումին կատարումը, քեզ մեծ ազգ պիտի ընեմ:

Այս հատուածին մէջ կարելի է տեսնել նաեւ, ոչ միայն Իսրայէլի ժողովուրդին պատկերը, այլ նաեւ գալիք Եկեղեցւոյ պատկերը:

«**Իսրայէլ ըսաւ. Հիմա քու երեսդ տեսնելէս ետք թող մեռնիմ**»: Յակոբի փափաքն էր տեսնել Յովսէփը, եւ ահա այդ փափաքը կ'իրականանայ: Բայց հետաքրքրական համեմատութիւն մը Սիմէոն ծերունիին հետ: Երբ Քրիստոս տաճար եկաւ ընծայուելու, Սիմէոնին գիրկին մէջ, նոյն արտայայտութիւնը ունեցաւ նաեւ Սիմէոն ծերունին ըսելով. «Աչքերս տեսան պատրաստած փրկութիւնդ Տէր, թող հիմա մեռնիմ» (Ղուկաս 2:30):

Փարաւոն հարցուց Յակոբին. «**Քու կեանքիդ տարիներուն օրերը ո՞րչափ են**»: Յակոբ պատասխանեց. «**Իմ պանդխտութեանս տարիներուն օրերը հարիւր երեսուն տարի են**»: Հետաքրքրական պատասխան մըն է, որով ցոյց կու տայ Յակոբ թէ մարդուս կեանքը պանդխտութեան տարիներ են, որովհետեւ մարդս մնայուն կայք չունի այս երկրի վրայ, եւ իբրեւ այդպիսին մնայուն հայրենիք մը կը փնտրէ, ինչպէս պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ. «Անոնք բոլորն ալ օտարներ ու պանդուխտներ են երկրի վրայ» (Եբր 11:13):